

Ewangelia na środę: Wartość przebaczenia

Ewangelia ze środy 6 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Potem znowu położył ręce na jego oczy. I przejrzał on zupełnie, i został uzdrowiony; wszystko widział teraz jasno i wyraźnie». Kiedy przystępujemy do Spowiedzi widzimy rzeczywistość z większą jasnością. Pokaż swoją ranę, by wyleczono ją dogłębnie.

Ewangelia (Mk 8, 22-26)

Jezus i uczniowie przyszli do Betsaidy. Tam przyprowadzili Mu niewidomego i prosili, żeby się go dotknął. On ujął niewidomego za rękę i wyprowadził go poza wieś. Zwilżył mu oczy śliną, położył na niego ręce i zapytał: «Czy coś widzisz?» A gdy ten przejrzał, powiedział: «Widzę ludzi, bo gdy chodzą, dostrzegam ich niby drzewa».

Potem znowu położył ręce na jego oczy. I przejrzał on zupełnie, i został uzdrowiony; wszystko widział teraz jasno i wyraźnie.

Jezus odesłał go do domu ze słowami: «Tylko do wsi nie wstępuj!»

Komentarz

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje Pana Jezusa i jego uczniów w Betsaidzie. W mieście, o którym Pan Jezus powiedział: «Biada tobie, Korozaïn! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działały się cuda, które u was się dokonały, już dawno w worze i w popiele by się nawróciły» (Mt 11, 21). Betsaida była rodzinną miejscowością Filipa, Andrzeja i Piotra. Dokonało się w niej wiele cudów i usłyszano w niej wiele słów życia wiecznego.

Działania Chrystusa, aby przywrócić wzrok temu niewidomemu są przepełnione symboliką. W innym miejscu Ewangelii, Pan Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia (por. J 9, 1nn). Wówczas splunął na ziemię i uczynił błoto ze śliny. Ten gest przypomina fragment księgi Rodzaju, w którym opowiada się o stworzeniu człowieka jako ulepionego z gliny i ożywionego przez Boga tchnieniem dającym

życie (Rdz 2, 7). Pan Jezus, uzdrawiając tego człowieka dokonuje nowego stworzenia. Niewidomy nie tylko odzyskuje wzrok, ale jest powołany przez Jezusa do rozpoczęcia nowego życia.

W przeciągu całej Ewangelii, Pan Jezus daje pierwszeństwo cudom wewnętrznym wobec tych zewnętrznych. Ceni bardziej przebaczenie grzechów niż uzdrowienie z choroby. Wzbudza zainteresowanie fakt, że Jezus nie chce, aby rozeszła się wieść o cudzie i mówi temu człowiekowi, po dokonaniu uzdrowienia, aby nie wstępował do wsi. Nie chce skupiać na sobie uwagi, chce naszego osobistego nawrócenia. Także my potrzebujemy wewnętrznego uzdrowienia, oczyszczenia naszej duszy.

Kiedy przystępujemy do Spowiedzi, Bóg leczy nasze rany, oczyszczamy

dušę z naszych grzechów. A wtedy
widzimy rzeczywistość z większą
jasnością, ostrzej. Św. Josemaría
wyrażał to w ten sposób: „Jeśli kiedyś
upadniesz, synu, przystąp
natychmiast do spowiedzi i do
kierownictwa duchowego. Pokaż
swoją ranę, by wyleczono ją
dogłębnie, żeby usunięto wszelkie
możliwości infekcji, choćby cię to
bolało jak podczas operacji
chirurgicznej”^[1].

^[1] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 192.

Zdjęcie: Guenther Dillingen -
Pixabay